

מדוע אני שובת-רעב?

את המכתב הבא שיגרתי לראש-הממשלה, מר מנחם בגין, ביום 14.5.78:

אדוני ראש-הממשלה,

עם חלוף חגיגות-השלושים לעצמאות המדינה, בתום הטכסים וימי התרוממות הרוח, מגיעה שעת חשבון הנפש לגבי הצפוי למדינה בשנותיה הבאות. כאזרח ישראלי המעורב זה שלושים שנה במלחמות ישראל ובמאבק למען השלום, אני שותף לתחושת החרדה המפעמת בקרב רבים מבני העם הזה על כי הסיכוי לשלום, שנמוע מאיתנו בשלושים שנותיה הראשונות של המדינה, הולך ונשמט מידינו.

מול הסכנה המוחשית של החמצת הזדמנות היסטורית בלתי חוזרת, ומול תחושת האדישות וההשלמה עם כך שגם בעתיד יגזר עלינו לחיות על חרבנו, איני יכול עוד להחריש. אני מרגיש שחובתו של כל אזרח היא לתרום את תרומתו ולפעול כמיטב יכולתו על מנת שימוצו כל הרכים להשגת השלום.

כשם שכל אחד מאיתנו נתבע למסירות והקרבה במלחמות המגן של ישראל, כן הוא נתבע להקרבה במאבק על השלום. אנו חייבים זאת לנופלים במערכות ישראל שזה עתה ספדנו להם והעלינו את זכרם — ולדורות הבאים שישאלו כל אחד מאיתנו: מה עשית אתה למען קירוב השלום?

אני חדור אמונה עמוקה שיש בידך, ובידי ממשלת ישראל, להוסיף ולעשות למען קידום תהליך השלום ולנקוט בצעדים של נדיבות אגן פירושה כניעה לתכתיבים. להיפך, זוהי מחווה של גדולה ואומץ-לב, שרק מנצח יכול לאפשר לעצמו.

אני מאמין כי אדוני וממשלת ישראל יכולים בשלב זה לתרום תרומה מכרעת לחידוש המגעים למען השגת הסכם-שלום עם מצריים. זאת, אם תקבל הממשלה החלטה ברוח הדברים שהתחייבה להם בעבר, על פיהם לא יינקטו כל צעדים שיש בהם כדי לחבל בתהליך השלום, כל עוד לא מוצו כל האפשרויות במו"מ לקראת השלום.

לכן אני פונה אליך ואל ממשלת ישראל, לצאת בהכרזה רשמית ופומבית מעין זו, אותה אתם חייבים, לדעתי, לעם, לעולם ולשותפים האפשריים שלנו במשא-ומתן על השלום. כאזרח בודד, שתרם בעבר ממרצו, הונו ואונו לשם קירוב תהליך השלום, אין בידי שום אמצעים, מלבד קולי האחד, כדי לתת יותר תוקף ומישקל לפנייתי זו. משום כך החלטתי לבחור בנשק היחיד העומד לרשותי, בנשק שביתת-הרעב, כדי להסב את תשומת-לב אדוני וממשלת ישראל ולהזעיק את דעת-הקהל בישראל לפנייתי זו.

שביתת-הרעב היא נשקו של הבלתי-אלים. בעצם אי-אלימות מחזיק הבלתי-אלים בנשק רב העוצמה ביותר, בו הוא רשאי להשתמש רק כמוצא אחרון. איני רוצה שתפרש את החלטתי זו כאיום אלא להיפך, כהדגשת-יתר של הנכונות להקרבה עצמית. רבים נכונים לתת את חייהם למען הדגל והמדינה בשם הביטחון. רק מעטים מוכנים לעשות זאת למען השלום.

אני מודיע בזאת לכבודו כי החל ממחר, יום שני, ה-15 במאי 1978, אני פותח בשביתת-רעב בלתי מוגבלת בזמן. אפסיק את שביתת-הרעב שלי רק כאשר תקבל ממשלת ישראל החלטה שתאשר את התחייבויותיה הקודמות, שלא להקים התנחלויות נוספות בשטחים המוחזקים כל עוד לא מוצו כל האפשרויות במשא-ומתן עם מצריים. כצעד ראשון תודיע הממשלה באורח פומבי על ביטול חד-צדדי של המימשל הצבאי בשטחים ומסירת סמכויות המינהל לידי תושביהם, במיסגרת האוטונומיה המוצעת להם בתוכנית-השלום שלך.

כמי שניסה בעבר לתרום את תרומתו הצנועה בדרכים שונות לקידום השלום, לא נותר לי עתה אלא לנקוט במעשה זה של נכונות לקורבן עצמי, כדי לנסות ולקרר את השלום בצעד אחד נוסף. אני מקווה שתקבל את פנייתי זו אליך כפנייה כנה, הנובעת ממעמקי האמונה של אדם המאמין שכל אזרח ואזרח יכול וחייב לתרום למען השלום.

בברכת שלום ואהבה

אייבי נתן, אזרח ישראל

השבוע הרביעי לשביתת-הרעב

שביתת-הרעב של אייבי נתן מול בניין הכנסת.

מיום שני 5.6.78 ועד ליום חמישי 8.6.78 ישהה אייבי נתן באוהל אישי מול רחבת בניין הכנסת בירושלים. שם ימשיך בשביתת-הרעב שלו.

הציבור מוזמן לבקר ולהזדהות.

מיפגן הרעבים לשלום

להזדהות עם שביתת-הרעב של אייבי נתן ייערך ביום שלישי 13.6.78, בשעה 20.00 בערב, בכיכר מלכיים ישראל בתל-אביב, במלאות 30 יום לשביתת-הרעב. במיסגרת המיפגן ייערך טכס

הדלקת נר השלום

עשרת אלפים נרות להדלקה יחולקו בין הקהל. הבאים מתבקשים להביא נרות נוספים. בין האמנים שיופיעו במיסגרת הערב: בני אמדורסקי * אריק איינשטיין * יהונתן גפן * יוסי בנאי * דודו דותן * דורי בן זאב * שלום חנוך * זהרירה חריפאי * יפה ירקוני * אפי נצר.